

Sygn. akt II KZ 34/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **T. Ż.**,
skazanego z art. 244 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 21 października 2020 r.,
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 14 lipca 2020 r., sygn. akt III Ka (...),
odmawiające przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie
i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 lutego 2020 r., sygn. akt III Ka (...),

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 17 lutego 2020 r., sygn. akt III Ka (...), zmienił – w zakresie rozstrzygnięcia kosztów sądowych – a w pozostałym zakresie utrzymał mocy wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 12 sierpnia 2019 r., sygn. akt II K (...), na mocy którego T. Ż. został skazany za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., za które wymierzono mu karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Pismem z dnia 3 marca 2020 r. skazany wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 lutego 2020 r., sygn. akt III Ka (...), wskazując, że: „mój obrońca z urzędu nie wykazał w zrozumiałym języku dla mnie moich praw w

ww. sprawie” (k. 176). Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 14 lipca 2020 r., sygn. akt III Ka (...), nie uwzględnił wniosku o przywrócenie terminu.

Na to postanowienie T. Ż. wniósł zażalenie, argumentując, że jego obrońca z urzędu nie dopełnił obowiązku informowania go o przysługujących uprawnieniach w toku postępowania i nie wykazał zainteresowania przedstawieniem Sądowi pierwszej i drugiej instancji wniosków dowodowych, które wykazałyby bezpodstawność jego skazania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k., jeżeli niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, strona w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody może zgłosić wniosek o przywrócenie terminu. Warunkiem przywrócenia terminu jest zatem wykazanie przyczyn niezależnych od strony, które uniemożliwiły jej dokonanie czynności procesowej w wymaganym terminie.

W tym kontekście należy zauważyć, że bierność obrońcy z urzędu skazanego nie stanowi takiej okoliczności, skoro jego umocowanie do reprezentowania oskarżonego skończyło się z chwilą wydania prawomocnego wyroku. Przede wszystkim jednak, na gruncie realiów procesowych sprawy zauważyć należy, że T. Ż. był obecny na rozprawie odwoławczej w dniu 17 lutego 2020 r. (k. 173), podczas której Przewodniczący składu orzekającego ogłosił wyrok Sądu drugiej instancji, a następnie pouczył strony, że wyrok ten jest prawomocny, a uzasadnienie na piśmie zostanie sporządzone na piśmie w terminie 14 dni, jeżeli którakolwiek ze stron w terminie 7 dni złoży wniosek na piśmie o uzasadnienie wyroku. Jak wynika z treści protokołu rozprawy apelacyjnej strony pouczone także o treści przepisów kasacyjnych (k. 173v). Jeśli nawet T. Ż. nie zrozumiał pouczenia, to miał prawo zwrócić się do Sądu o jego powtórzenie. Jak wynika z akt sprawy takiego zastrzeżenia skazany nie poczynił.

T. Ż. miał zatem wiedzę nt. terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, a zatem dla kwestii

przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie bez znaczenia jest postawa obrońcy obwinionego w zakresie podjęcia stosownej inicjatywny, mającej na celu uzyskanie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu *ad quem*, skoro mógł ją zrealizować osobiście sam skazany. Poza zakresem postępowania w przedmiocie przywrócenia terminu pozostaje natomiast bierność obrońcy w toku realizacji taktyki obrończej i realizowanej w jej ramach inicjatywy dowodowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.